

anden side af det. Det er at undgå nogle tragedier.

Har hr. Kamal Qureshi ikke tænkt på, at det her vil spare menneskeliv? Æresdrab er jo en følge af et pres fra slægten mod forældrene og fra forældrene mod de unge. Nu slipper de unge mennesker for selv at sige nej, og forældrene slipper for at sige nej til den slægt, der øver pres på dem. Det vil sige, at disse forfærdelige, afskyelige æresdrab formentlig vil kunne undgås på den konto. Gør det overhovedet ikke noget indtryk på hr. Kamal Qureshi?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det kan godt være, at jeg misforstod hr. Kamal Qureshis svar til mig angående den her misforståelse. Nu kan jeg forstå, at en dansk statsborger, der har boet i Danmark i 26 år, og en dansk statsborger på 26 år, der bor i udlandet (*Kamal Qureshi (SF): Nej, 28 år!*). – på 28 år? Men det er jo forkert! En dansk statsborger, der er 28 år og bor i udlandet, har de samme rettigheder som en 28-årig dansker eller en 28-årig dansk statsborger i Danmark, ligesom en dansk statsborger, der har boet i Danmark i 26 år, har præcis de samme rettigheder som en dansk statsborger, der bor i udlandet og er 26 år.

Der er stadig væk ikke nogen forskel, hvis man tager de to alderskriterier, og det er jo det, der er gældende for denne her lov, at den forskel ikke sker på grund af, at man er i udlandet, men sker på baggrund af, hvorvidt man er dansk statsborger, og hvor mange år man har været det. Den er ikke så meget længere.

Det er sådan, at venstrefløjen og hr. Kamal Qureshis parti har revset Socialdemokraterne og andre og især kvindeorganisationerne for ikke at ville opnå ligestilling for de etniske kvinder. Nu forsøger nogle at tage teten på det her område og gøre noget for de her kvinder. Hvorfor er man så fuldstændig forsvundet fra overfladen i SF?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der var en ting, som jeg tror gik op for mig i hr. Kamal Qureshis ordførertale, og det var, hvordan der vægtes mellem ordene tolerance og frisind. Jeg vil gerne gøre hr. Kamal Qureshi opmærksom på, at frisind rent faktisk betyder, at vi også har retten til at sige, hvad vi mener er rigtigt og forkert, og også respektere andre. Men det betyder ikke, at vi skal tolerere alting, og

tvangsægteskaber skal ikke tolereres. Det hører jeg sådan set også, og jeg er ret sikker på, at hr. Kamal Qureshi heller ikke ville tolerere tvangsægteskaber.

Men problemet er, hvor man vil lægge sin vægt; om det er for et samfund, hvor vi besidder frisind, eller for et samfund, hvor tolerance spiller overhånd.

Når hr. Kamal Qureshi siger, at vi ikke giver dem flere rettigheder, så kunne jeg jo godt tænke mig at spørge hr. Kamal Qureshi: Jamen er det da ikke rigtigt, at nu får de faktisk retten til at gifte sig af egen fri vilje med en, de har mødt i deres dagligdag og i det liv, de lever i det land, de bor i nu? Den frie ret har de derimod ikke altid haft tidligere.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal prøve at gøre det lidt hurtigt. Der er jo ikke så lang tid, og der var mange spørgsmål.

Jeg kan ikke i min vildeste fantasi forstå, hvorfor et forslag om ikke at kunne få sin ægtefælle til Danmark skulle gøre det lettere frit at vælge en, der bor her, i højere grad end hvis man sagde, at du skal have lov til at vælge din ægtefælle, hvorvidt det så er i Danmark eller i udlandet, for det er op til dig. For det her fører jo bare til, at hvis nogle tager til udlandet og bliver gift i udlandet, kan de sådan set bare blive boende derude, indtil de er 28 år, og så kan de i øvrigt vende tilbage.

Kl. 18.30

Hr. Jesper Langballe viser pludselig meget stor interesse for det etniske miljø og de smerter og tragedier, der foregår der. Det er jo interessant at opleve. Men der er ikke nogen tvivl om, at med hensyn til den smerte og tragedie, hr. Jesper Langballe taler om her, er jeg altså internationalt orienteret i modsætning til Dansk Folkeparti, og for mig er det reelt set ligegyldigt, om den smerte og tragedie foregår i Danmark, eller om den foregår i udlandet: Om den unge danske pige er udsat for nogle ubehageligheder, mens hun opholder sig i Danmark med sin ægtefælle, eller om hun er udsat for dem, når hun opholder sig i udlandet, indtil hun fylder 28 år og derefter kan vende tilbage. For mig at se er det retten til at kunne vælge frit, der er det centrale og afgørende, om det så foregår i Danmark eller i udlandet. Det er for mig at se lige vigtige opgaver at påtage sig.

Nu kan jeg se, at tiden er ved at løbe fra mig igen, men fru Elsebeth Gerner Nielsen spurgte,